

Universitätsbibliothek Paderborn

Joannis Commirii E Societate Jesu Carminum Libri Tres

Commire, Jean

Lutetiæ Parisiorum, 1678

XVI. Ad Antonium Verjusium S. J. Quod nummus, quem cels. princeps Ferdinandus Paderbornensis episcopus nobis muneri miserat, non esset ejus impressus effigie.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14818

Ora dedit cerni , sed muta & egentia vocis:
 Quamvis muta putes pictaque posse loqui.
 Implesti calamo populorum vota : loquentem
 Suspiciunt , queis jam conspiciendus eras.
 Te nunc orbis habet. Fraterna expressit arundo
 Corpus ; & ingenium penna diserta tuum.

XVI.

AD ANTONIUM VERJUSIUM S. J.

*Quod nummus , quem cels. princeps Ferdinandus Pader-
 bornensis episcopus nobis muneri miserat ,
 non esset ejus impressus effigie.*

DICEBAM : longo tandem post tempore numimus ,
 Divini assimulans principis ora , venit.
 Aureus ille mihi rutilo cernetur in auro ,
 Materiam formae conveniente suæ.
 Jamque tenere manu , jamque oscula ferre videbar :
 Cumque absente loqui sæpe suasit amor.
 Quin & blanditias & dulcia carmina dixi ,
 Indulgens studio credulus ipse meo.
 Heu spes deceptas , & inania somnia vatum !
 In proprias fraudes ingeniosus eram.
 Nummus adest ; nec cara mihi fert principis ora.
 Verjusi , hunc pondus credis habere suum ?
 Et nunc vota pudor premit improba. Sed , puto , sentis
 Quod suffusa negat charta rubore loqui.